

streter kommunalfuldmagten – det skal fortsætte. Industriministerens forslag til lov om kommuners og amtskommuners deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter er derimod et skridt i den forkerte retning. Forslaget fra april 1991 har som sin største fejl, at socialisterne gives medhold i, at kommunerne overhovedet skal deltage i produktion. Nok hedder det i forslaget, at aktiviteterne ikke må påføre private virksomheder ubillig konkurrence og ikke må give enkelte virksomheder en urimelig fortrinnsstilling. Det lyder flot, men det farlige er, at der igen lægges op til en successiv vurdering. Halv- og helrøde flertal i kommuner vil således kunne tillade projekter ud fra deres subjektive vurdering.

Kommunernes Landsforening har bl.a. med en konference den 6. og 7. oktober 1991 gjort det helt klart, hvad den ønsker. Kommunerne vil gerne have mulighed for at deltage i flere projekter end i dag. Kommunerne anvender formuleringer som systemeksport, rådgivning og andre »bløde« områder. Det er ganske bevidst, eftersom de fleste ikke umiddelbart betragter f.eks. lobbyvirksomhed i EF som egentlig produktion.

Imidlertid er den type arbejde også noget, private i dag varetager. Når kommuner stiller rådgivning gratis til rådighed, er der derfor tale om aldeles urimelig konkurrence over for finansielle rådgivere m.v.

Kommunernes Landsforening har i publikationen »Kommunal erhvervs politik, 1991« spurgt landets borgmestre, hvilke områder de finder vigtige at medtage i erhvervsfremme arbejdet. 74 pct. vil støtte eksisterende virksomheder. 71 pct. mener, at arealplanlægning er vigtig. 69 pct. mener, at den kommunale service skal være bedre. 61 pct. vil gøre sagsbehandlingen bedre.

Kun 22 pct. mener, at billigere erhvervsarealer og lavere takster og afgifter vil kunne gavne erhvervsudviklingen.

Der er med andre ord en afgrundsdyb kløft mellem de midler, som landets borgmestre vil anvende, og de løsninger, som erhvervslivet har brug for.

Bladet Dansk Industri fra 15. april 1991 skrev: »Industrirådet advarer imod at ændre kommunalfuldmagten. Tarco Energi A/S tabte 38 mio. kr. i 1988 og 5 mio. kr. i 1989. Tabene blev begge år dækket ved tilførsel af kapital fra moderselskabet, det kommunalt ejede Tarco A/S. Det henter hvert år ny kapital hos kommunerne ved at konvertere udbytte til aktiekapital. Det er principielt forkert, at kommunalt ejede virksomheder engagerer sig i forretningsmæssig produktion i konkurrence med private.«

Bladet Dansk Industri fra 23. september 1991 skrev: »Kommuner skal holde sig i skindet. Industri-

rådet advarer kraftigt imod, at der gives adgang for det offentlige til at tage kommercielle risici i forbindelse med erhvervsprojekter. Det gælder også de tanker, der har været om adgang til at indskyde kapital i såkaldte udviklingsselskaber, der skal kunne deltage i finansieringen af nye selskaber. Vi ser en klar risiko for, at en række private virksomheder, som arbejder med erhvervsservice, f.eks. konsulentfirmaer, kan blive udsat for ubillig konkurrence fra skattebetalt service.«

En af de store fejl ved de halv- og helkommunale selskaber er, at det bliver politikere og bureaukrater, som skal træffe beslutningerne, frem for driftige private erhvervsfolk. Det er for embedsmænd således, at tab ikke berører deres egen indkomst – det er jo skatteyderne, som må dække tabene – hvorimod en virksomhedsejer selv må betale alle tab og fejl.

Århus Stiftstidende beskriver den 15. maj 1991 et projekt, hvor kommunen gav en person 200.000 kr. til at udvikle et særligt bord. Det viser sig imidlertid, at opfindelsen allerede var gjort. På markedet har der i 6-7 år været et sådant produkt. Det vidste de kommunale embedsmænd bare ikke! Nu har kommunen imidlertid placeret penge i projektet og vil derfor købe disse borde fra sin »egen« produktion. Det private alternativ får derved en aldeles urimelig konkurrence.

Århus Stiftstidende beskriver den 18. december 1990, hvordan kommunen har lånt 7,2 mio. kr. til en møbelfabrik. Fabrikken skal beskæftige 40 bistan sklienter og lave møbelkomponenter. Den kommunale embedsmand har nok noteret sig, at det lokale erhvervsliv er imod den kommunale fabrik, men mener, at samarbejdet med de private nok skal komme i gang! Embedsmændene har nemlig kortlagt mulighederne.

Igen et eksempel på, at erhvervsvirksomhed og -udvikling ikke planlægges, men skabes.

Inden for de seneste år har der været alt for mange eksempler på, hvordan disse kommunale engagementer har medført store tab for skatteyderne. I flæng kan nævnes: Naturgas Syd, DanVand og Bibliotekscentralen.

Lunderskovs borgmester, Bent Bechmann (KF), udtaler til bladet Dansk Industri 8. april 1991: »Det (Naturgas Syd) er et skræmmende eksempel på, hvordan udgifterne løber løbsk. Og politikerne er meget dygtige til at skjule fejl. Man vil ikke lukke en tabgivende virksomhed. Der vil altid være nogle, der hævder, at der er tale om en god forretning. Men en god forretning kan kun defineres som en forretning, der giver overskud . . . For den kommunale drifts-